

ЗАКОН
О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ ТУРСКЕ О
ИЗРУЧЕЊУ

Члан 1.

Потврђује се Уговор између Републике Србије и Републике Турске о изручењу, потписан 5. јуна 2013. године у Београду, у оригиналу на српском, турском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Уговора у оригиналу на српском језику гласи:

УГОВОР
ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ ТУРСКЕ
О ИЗРУЧЕЊУ

ПРЕАМБУЛА

Република Србија и Република Турска (у даљем тексту: Стране уговорнице);

Узимајући у обзир жељу за активним учешћем у процесу сарадње у Европи;

У тежњи за даљим развијањем и јачањем билатералних односа у духу постојећег пријатељства и сарадње у вези са изручењем између две земље;

Сагласиле су се следеће:

ГЛАВА I

ОПШТА НАЧЕЛА

Члан 1.

Обавеза изручења

1. Стране уговорнице се обавезују да ће, у складу са одредбама и условима предвиђеним овим уговором, изручивати једна другој сва лица која се гоне због извршеног кривичног дела или која се траже због извршења казне или налога за притвор.

2. У смислу овог уговора, израз „налог за притвор” значи сваки налог који укључује лишење слободе који је издао кривични суд уз или уместо казне затвора.

Члан 2.

Кривична дела за која се врши изручење

1. Изручење ће се вршити за кривична дела за која је према законодавству стране молиће и замољене стране прописана казна лишења слободе или налог за притвор од најмање годину дана или тежа казна.

2. Када су осуда и казна затвора или налог за притвор изречени на територији стране молиће, трајање изречене казне мора да буде најмање шест месеци.

Члан 3.

Политичка кривична дела

1. Изручење се неће одобрити за дела која су, према оцени замољене стране, политичка кривична дела или дела повезана са политичким кривичним делом.

2. Изручење се неће одобрити и ако је у замољеној страни с разлогом засновано мишљење да је изручење затражено због кривичног дела из општег права ради гоњења или кажњавања лица због расне припадности, вероисповести, националности или политичких убеђења, или ако се сматра да би положај тог лица био погоршан из ових разлога.

3. У смислу овог уговора, неће се сматрати политичким кривичним делом атентат или покушај атентата на шефа државе или члана његове породице.

4. Примена овог члана не дира у обавезе које су Стране уговорнице преузеле или ће преузети на основу било ког мултилатералног споразума.

Члан 4.

Војна кривична дела

Изручење због повреде војних дужности које не спадају у кривична дела из општег права искључује се из примене овог уговора.

Члан 5.

Фискална кривична дела

1. За кривична дела која се односе на таксе, пореске, царинске и девизне прекршаје изручење ће се одобрити између Страна уговорница у складу са одредбама овог уговора, за дела која, према законодавству замољене стране, одговарају кривичном делу исте природе.

2. Изручење се не може одбити зато што законодавство замољене стране не прописује исту врсту такса или пореза или не садржи исту врсту прописа у области таксених, пореских, царинских или девизних прекршаја као законодавство стране молиље.

Члан 6.

Изручење држављана

1. (а) Свака Страна уговорница ће одбити да изручи своје држављане.

(б) Својство држављанина биће оцењено у тренутку доношења одлуке о изручењу. Ако тражено лице буде примљено у држављанство замољене стране у времену између доношења одлуке и датума предвиђеног за предају, замољена страна се може позвати на одредбу из става 1. овога члана.

2. У случају из става 1. овога члана замољена страна може на захтев стране молиље да предмет преда својим надлежним органима у циљу покретања кривичног поступка, ако су испуњени услови за то. У том циљу, списи, подаци и предмети који се односе на кривично дело биће достављени на начин предвиђен у члану 14. став 1. Страна молиља ће бити обавештена о одлуци која је донета поводом њеног захтева.

Члан 7.

Место извршења

1. Замољена страна може да одбије да изручи лице које се тражи због кривичног дело које је, по њеном законодавству, у целини или делимично извршено на њеној територији или на месту које је изједначено са њеном територијом.

2. У случају да је кривично дело због којег је поднет захтев за изручење извршено ван територије стране молиље, изручење се може одбити само ако законодавство замољене стране не дозвољава кривично гоњење због истог дела које је извршено ван њене територије или не одобрава изручење за кривично дело које је предмет захтева.

Члан 8.

Кривично гоњење због истих дела

Замољена страна може да одбије изручење лица које се тражи ако се ово лице кривично гони за дело или дела због којих се тражи изручење.

Члан 9.

Ne bis in idem

Изручење се неће одобрити ако су надлежни органи замољене стране већ правноснажно осудили лице за дело или дела због којих се тражи изручење. Изручење се може одбити ако су надлежни органи замољене стране одлучили да не покрену или да обуставе кривично гоњење за исто или иста дела.

Члан 10.

Застарелост

Изручење се неће одобрити ако је наступила застарелост кривичног гоњења или извршења казне, према законодавству стране молиље или замољене стране.

Члан 11.

Смртна казна

Уколико је према законодавству стране молиље за дело за које се тражи изручење прописана смртна казна, а законодавство замољене стране за то дело не прописује смртну казну или се она у њој углавном не извршава, изручење се може одобрити само ако страна молиља пружи гаранције које су по оцени замољене стране довољне да смртна казна неће бити извршена.

Члан 12.

Пресуде изречене у одсуству

1. Ако једна Страна уговорница затражи изручење једног лица у циљу извршења казне или налога за притвор изречених одлуком донетом против тог лица у његовом одсуству, замољена страна може одбити изручење у том циљу ако, по њеном мишљењу, поступак суђења није задовољио минимум права на одбрану која се признају сваком лицу оптуженом за кривично дело. Међутим, изручење ће се одобрити ако страна молиља пружи довољна уверења да ће се лицу чије се изручење тражи, гарантовати право на поновни судски поступак који штити право на одбрану. Ова одлука дозвољава страни молиљи или да изврши донету пресуду, ако се осуђено лице томе не противи, или да, у супротном, кривично гони изручено лице.

2. Када замољена страна обавести лице чије се изручење тражи о пресуди која је донета против њега у његовом одсуству, страна молиља неће сматрати ово саопштење као званично обавештење у сврху кривичног поступка у тој држави.

Члан 13.

Амнестија или помиловање

Изручење се неће одобрити за кривично дело за које је дата амнестија или помиловање у замољеној страни, ако је та страна надлежна да гони за то кривично дело према свом кривичном законодавству.

ГЛАВА II

ПОСТУПАК ПРЕДАЈЕ

Члан 14.

Замолница и пропратна документација

1. Замолница се саставља у писаној форми и упућује се од стране Министарства правде стране молиље Министарству правде замољене стране. Међутим, комуникација дипломатским путем овим није искључена.

2. Уз замолницу се прилаже:

а) изворник или оверена копија одлуке којом је изречена казна или налога за притварање који може одмах да се изврши или налога за хапшење или другог налога који има исто дејство и који је издат у складу са поступком прописаним законом стране молиље;

б) опис кривичних дела због којих се изручење тражи, време и место извршења дела, правна квалификација, као и текст законских одредаба које се на њих односе, који се морају навести што је могуће прецизније;

в) препис законских одредаба које се примењују на дела или, у случају да то није могуће, изјаву о праву које се примењује, као и што прецизнији опис лица које се тражи и свако друго обавештење погодно за утврђивање његовог идентитета и држављанства.

3. Замолнице за изручење и пропратна документација подносе се на језику стране молиље са овереним преводом на језик замољене стране.

Члан 15.

Додатне информације

Уколико су информације које је доставила страна молиља недовољне да би замољена страна могла да донесе одлуку у складу са овим уговором, она ће затражити неопходне додатне информације и може да одреди рок у коме би требало да јој се ове информације доставе.

Члан 16.

Привремено притварање

1. У хитним случајевима страна молиља може да затражи привремено притварање траженог лица. Замољена страна ће о томе одлучити у складу са својим законодавством.

2. У захтеву за привремено притварање навешће се постојање једног од докумената из члана 14. став 2. (а) и да постоји намера да се пошаље захтев за изручење. Такође, навешће се кривично дело за које се изручење тражи,

време и место извршења, као и, у мери у којој је то могуће, што прецизнији опис траженог лица.

3. Захтев за привремено притварање биће поднет у писаном облику, факсом или на други начин који оставља писани траг, преко министарства правде Страна уговорница или дипломатским путем. Страна молиља ће без одлагања бити обавештена о одлуци која је донета поводом њеног захтева.

4. У хитним случајевима, надлежни органи Страна уговорница могу послати захтев за привремено притварање и путем Међународне организације криминалистичке полиције (INTERPOL).

5. Привремени притвор се може укинути ако замолница за изручење и документи наведени у члану 14. не буду достављени замољеној страни у року од 40 дана од дана притварања. Рок не може, ни у ком случају, да пређе 60 дана од дана притварања. Привремено пуштање на слободу увек је могуће ако је замољена страна предузела све мере које сматра неопходним за спречавање бекства траженог лица.

6. Пуштање на слободу неће спречити поновно притварање и изручење ако замолница за изручење буде касније достављена.

Члан 17.

Стицај више захтева

Ако изручење траже истовремено једна Страна уговорница и друга држава или више држава, било због истог или различитих дела, замољена страна ће донети одлуку узимајући у обзир све околности, а пре свега релативну тежину кривичних дела, место извршења, редослед подношења захтева, држављанство траженог лица и могућност накнадног изручења у другу државу.

Члан 18.

Предаја лица које се изручује

1. Замољена страна обавестиће страну молиљу, на начин предвиђен у члану 14. став 1, о својој одлуци о изручењу.

2. Свако потпуно или делимично одбијање захтева мора да буде образложено.

3. Ако се изручење одобри, страна молиља ће бити обавештена о месту и датуму предаје и о дужини притвора у коме се налазило тражено лице ради изручења.

4. Ако у складу са ставом 5. овог члана, тражено лице није преузето утврђеног дана, оно може бити пуштено на слободу када истекне 30 дана. Замољена страна може да одбије изручење због истог дела.

5. Ако Страна уговорница из разлога на које не може да утиче не преда или не преузме лице чије је изручење одобрено, мора да о томе обавести другу Страну уговорницу. Стране уговорнице ће се договорити о новом датуму предаје и тада ће се применити одредбе из става 4. овог члана.

Члан 19.

Одложена или условна предаја

1. Замољена страна може, након што је донела одлуку по замолници за изручење, да предају лица које се у тој држави гони или је већ осуђено због неког другог кривичног дела, а не оног за које је тражено изручење, одложи док против тог лица не спроведе кривични поступак или оно не издржи казну која му је изречена на њеној територији.

2. Замољена страна може да, уместо да одложи предају, привремено преда тражено лице страни молићи у складу са условима о којима ће се заједнички договорити Стране уговорнице.

Члан 20.

Предаја предмета

1. На захтев стране молиће, замољена страна ће заплени и предати, у мери у којој то дозвољава њено законодавство, предмете који би могли да:

(а) послуже као доказни материјал, или

(б) потичу од кривичног дела, а који се у часу лишења слободe нађу код траженог лица или буду накнадно откривени.

2. Предмети наведени у ставу 1. овога члана биће предати чак и ако изручење, након што је одобрено, не може бити извршено услед смрти или бекства траженог лица.

3. Ако наведени предмети подлежу заплени или одузимању на територији замољене стране, она може, у вези са кривичним поступцима који су у току, да их привремено задржи или преда под условом да буду враћени.

4. Овим се не дира у права замољене стране или трећих лица на том предмету. Ако постоје таква права, предмет ће, по завршетку суђења, бити враћен замољеној страни што је могуће пре и бесплатно.

Члан 21.

Поступак

Ако овим уговором није другачије предвиђено, на поступак изручења и привременог притварања примениће се само законодавство замољене стране.

ГЛАВА 3

ДЕЈСТВО ПРЕДАЈЕ

Члан 22.

Начело специјалности

1. Изручено лице неће бити гоњено, осуђено или лишено слободe ради извршења казне или налога за притварање, нити подвргнуто било каквом другом облику ограничења личне слободe за било које дело извршено пре предаје, а које није предмет изручења, осим у следећим случајевима:

(а) ако Страна уговорница која га је изручила на то пристане. У ту сврху биће поднет захтев са прилозима предвиђен у члану 14. и судски записник са изјавом изрученог лица у односу на то дело.

Сагласност ће се дати ако кривично дело за које се тражи изручење подлеже изручењу према одредбама овог уговора;

(б) ако то лице, иако је имало могућност, није напустило територију Стране уговорнице којој је било предато у року од 45 дана од његовог коначног пуштања на слободу, или се у њу поново вратило.

2. Међутим, страна молиља може да предузме све неопходне мере ради, с једне стране, евентуалног враћања са територије и, са друге стране, прекида застарелости у складу са својим законодавством, укључујући и суђење у одсуству.

3. Ако се за време поступка измени правна квалификација дела, изручено лице може бити гоњено или осуђено само у мери у којој саставни елементи нове правне квалификације кривичног дела допуштају изручење.

Члан 23.

Изручење у корист треће државе

Осим у случају предвиђеном у ставу 1 (б) члана 22, страна молиља неће, без пристанка замољене стране, предати некој трећој држави лице које је предато страни молиљи а које је тражено од стране треће државе у вези са кривичним делима почињеним пре његове предаје. Замољена страна може да тражи да јој се доставе документа предвиђена у члану 14. став 2.

Члан 24.

Транзит

1. Транзит лица које треба да изручи трећа држава једној од Страна уговорница, преко територије друге Стране уговорнице, биће одобрен под истим условима као и изручење, осим ако овај уговор другачије не предвиђа.

2. Молба за транзит преко територије Стране уговорнице треба да садржи све податке из члана 14. овог уговора.

3. Замољена страна може да одбије молбу за транзит преко своје територије ако се ради о лицу против кога се у тој држави води кривични поступак или је против њега изречена осуђујућа пресуда која није извршена или ако би транзит могао да нанесе штету интересима те државе.

4. Без сагласности Стране уговорнице која је одобрила изручење траженог лица, Страна уговорница преко чије територије се врши његов транзит не сме то лице да гони нити да према њему изврши кривичну санкцију због дела која су извршена пре транзита.

5. У току транзита, замољена страна ће лице које се спроводи држати у притвору.

Члан 25.

1. Ако је при извршењу изручења једно лице потребно превести из треће државе на територију Стране уговорнице ваздушним путем, без међуслетања, преко територије друге Стране уговорнице, није потребно изричито одобрење Стране уговорнице преко чије територије се лет обавља. Страна молиља ће обавестити ту Страну о постојању једне од исправа из члана 14. став 2. овог уговора, као и да лице које се превози није држављанин Стране уговорнице преко чије територије се обавља лет, као и да се то лице не гони због политичког или војног кривичног дела.

2. У случају непредвиђеног међуслетања на територију државе преко чије територије се обавља лет, обавештење из става 1. овог члана има иста дејства као и молба за привремено притварање предвиђена у члану 16. овог уговора.

ГЛАВА 4 ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 26.

Трошкови

1. Трошкове настале на територији замољене стране у вези са изручењем сносиће та страна.
2. Трошкове транзита сноси страна молиља.

Члан 27.

Подручје примене

1. Одредбе овог уговора примењују се и на замолнице које се односе на дела извршена пре ступања на снагу овог уговора.
2. Овај уговор не дира у обавезе Страна уговорница које произилазе из мултилатералних уговора.

Члан 28.

Ступање на снагу

Овај уговор подлеже потврђивању. Уговор ступа на снагу по истеку тридесет дана од дана размене инструмената потврђивања дипломатским путем и остаће на снази неодређено време.

Члан 29.

Ступањем на снагу овог уговора, између Републике Србије и Републике Турске престаје да важи Конвенција о издавању између Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Републике Турске од 17. новембра 1973. године.

Члан 30.

Раскид

Свака Страна уговорница може раскинути овај уговор достављањем писаног обавештења другој страни, шест месеци унапред.

У потврду наведеног, министри Страна уговорница су потписали овај уговор.

Сачињено у Београду, дана 5. јуна 2013. године, у два оригинална примерка на српском, турском и енглеском језику.

Српска, турска, и енглеска верзија овог уговора подједнако су веродостојне. У случају разлике у тумачењу, меродаван је текст на енглеском језику.

За
Републику Србију
Никола Селаковић
Министар правде и државне управе

За
Републику Турску
Садулах Ергин
Министар правде

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Уговора између Републике Србије и Републике Турске о изручењу, садржан је члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије према којој је у надлежности Народне скупштине да потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ УГОВОРА

Питање изручења окривљених и осуђених лица између Републике Србије и Републике Турске, сада је регулисано Конвенцијом о издавању између Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Републике Турске од 17. новембра 1973. године.

Закључењем новог билатералног уговора између Републике Србије и Републике Турске о изручењу, створиће се услови за чвршћу, обавезнију и ефикаснију правну сарадњу, како лица која се кривично гоне у једној држави или су у њој осуђена због кривичног дела, не би бегством у другу државу избегла вођење кривичног поступка или издржавања казне, а што све за крајни циљ има сузбијање криминала.

III. ОЦЕНА ПОТРЕБЕ ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За примену овог закона није потребно обезбедити додатна финансијска средства из буџета Републике Србије.